MIELIPIDE

Ensimmäistä kertaa Suomen historiassa meillä on hallitus, joka tietoisesti haluaa supistaa julkisen vallan vastuuta ihmisten välisestä tasa-arvosta. **VILLE NIINISTÖ VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Tuottavuusloikka ei toteudu vain työaikaa pidentämällä

Hallitus on asettanut tavoitteekseen niin sanotun tuottavuusloikan tekemisen.

Tilastot osoittavat, että Suomi on menettänyt kilpailukykyään niin Ruotsiin, Saksaan kuin koko euroalueeseen nähden, kun kilpailukykyä arvioidaan työn yksikkökustannusten kehittymisellä.

Yksikkötyökustannukset lasketaan jakamalla palkansaajakorvaukset (palkat, sosiaaliturvamaksut) palkansaajaa kohden työntekijäkohtaisella tuottavuudella. Kun palkansaajakorvaukset kasvavat nopeammin kuin tuottavuus, yksikkötyökustannukset nousevat.

Eurostatin seurannan mukaan Suomessa yksikkötyökustannukset nousivat verrokkimaita korkeammalle jo vuonna 2008, ja vuonna 2009 ero Saksaan verrattuna oli jo lähes 12 prosenttia.

Vuonna 2013 yksikkökustannukset Suomessa olivat reilut yhdeksän prosenttia korkeammat kuin Ruotsissa. Euroalueeseen verrattuna ero on samaa luokkaa.

Tätä taustaa vasten hallituksen tavoite on oikea ja tarpeellinen. Tuottavuusloikka ei kuitenkaan toteudu pelkällä työajan mekaanisella pidentämisellä.

Julkisessa keskustelussa tuottavuudesta näyttävät puurot ja vellit menevän helposti sekaisin. Tuottavuuden kaava ei ole leimatut työtunnit jaettuna palkansaajakorvauksilla vaan myytävien tuotteiden tai palveluiden aikaansaatu määrä jaettuna palkansaajakorvauksilla. Ero näiden kahden kaavan välillä on aivan olennainen.

Se, paljonko määrätyssä ajassa saadaan tuotteita, palveluita tai suoritteita valmistetuksi riippuu luonnollisesti käytetystä (määrätystä) ajasta, mutta myös niistä prosesseista, joilla suoritteita valmistetaan. Jos prosesseja ei ole arvioitu saati optimoitu, syntyy hukkaa.

Jos kone on huonossa kunnossa ja huoltoa vailla, vauhti ei juuri lisäänny kaasua painamalla ja kierroksia nostamalla; voi käydä jopa niin, että koko kone hajoaa kun sen toimintaa ohjaavat epäkelvot algoritmit. Sama lainalaisuus pätee myös mihinkä tahansa tuotantoprosessiin.

Tuottavuus ei merkittävästi kasva sillä, että tehdään entistä enemmän ja pidemmän aikaa ”väärin”.

Suomen bruttokansantuote ei synny mistään yhdestä ”koneesta”, vaan paikallisia eroja tuottavuudessa on paljon niin julkisella kuin yksityiselläkin sektorilla: jossain tuottavuus on hiottu huippuunsa, jossain tuottavuutta ei ole edes mietitty.

Näin ollen, millään kollektiivisella mahtikäskyllä tuottavuutta ei saada kasvuun. Tästä hyvänä esimerkkinä on kaikkia mahdollisia yrityksiä ja yhteisöjä koskeva työajan pidennys. Paperilla se saattaa näyttää hyvältä, jossain tapauksissa se voi toimia, mutta kaikkiaan se ei ole oikea tie tuottavuuden kasvattamiseen.

Jos minkä tahansa yrityksen tai yhteisön tuottavuutta halutaan kasvattaa, ylimmän johdon ja keskijohdon vastuu on keskeinen. On uskallettava kyseenalaistaa ja ravistella vanhoja toimintatapoja.

Kyseenalaistaminen, ja sitä kautta parempien toimintatapojen löytäminen edellyttää johdolta rohkeutta, asioihin perehtymistä ja kykyä myydä muutokset organisaatioiden sisällä.

Osattomaksi vastuusta eivät jää työntekijätkään, vaan jokaisella pitäisi olla velvollisuus pyrkiä myötävaikuttamaan välttämättömiin muutoksiin omalta osaltaan. Joskus se ei vaadi muuta kuin passiivisesta vastarinnasta luopumista ja avarakatseisuutta. Aidossa tuottavuuden kasvattamisessa kyse ei ole kenenkään ”selkänahasta ottamisesta” vaan fiksuista toimintatavoista.

Loppujen lopuksi kyse on siitä, että yksilö – oli kyse sitten ylimmästä johtajasta tai suorittavan tason duunarista – ottaa vastuun omasta tekemisestään. Tätä vastuuta ei voi käskyttää ”päälle” Eteläranta 10:stä, eikä sitä vastaan ole syytä taistella Hakaniemestä. Siitä ei myöskään päätetä Smolnassa.

Tekemisen meininki – ja parempi tuottavuus – syntyy vain paikallisesti, yhteistyössä.

Rami Paavilainen
Turku

Hallitus

Nytkö meillä on mahdollisuus? Että valtion tierahat menevät tienkunnostuksiin eikä turhiin abc- ja yms. magneettiliittymiin.
Kraateritie

Hyötykäyttöä

Ekokem haki muovijätettä ja vei erään suuren metsäyhtiön käytettäväksi. Markkinarako MTK:lle ja Mhy:lle, kunhan viljelijän ei tarvitse maksaa viuluja.
Ei nimimerkkiä

Automaattilypsy

Onko mitään järkeä laittaa lypsyrobottia muutaman sadan litran päivätuotoksen takia?
Äly hoi

Elämästä

Kun on työt takana ja elämä edessä, niin eikö olisi aika elää omaa elämää?
Ei nimimerkkiä

Tuet

Kun poistetaan tuet ei tarvita tukibyrokratiaa eikä tarkastajia. Säästyneillä euroilla alennetaan verotusta ja ostovoima kasvaa.
Ei nimimerkkiä

Suomi kerrankin EU:n eturiviin siirtymällä maataloustukien omavalvontaan. Viljelijät saisivat kaiken, mikä heille kuuluu, ilman valvonnan välikäsiä.
Eturiviin

Venäjä

Venäjäkö näitä elintarvikealan työpaikkoja vie? Vai ihanko itse päätettiin EU:ssa USA:ta mielistellen?
Itsenäisyyttä

Jäi jotenkin kaivelemaan syksyllä, kun Alexander Stubb sanoi Venäjä-pakotteiden olevan vain pienen marginaaliryhmän ongelma Suomessa.
Onko näin?

Maaseudulla asumista ja työntekoa helpotetaan

Hallitusohjelma on monilta osin kipeää luettavaa. Silti sovitut ratkaisut ovat välttämättömiä edellisten hallitusten täydellisten epäonnistumisten jäljiltä. Tämä maa on saatava nousuun!

Toki hallitusohjelmassa on myös paljon hyviä uudistuksia, kuten muutokset maankäyttö- ja rakennuslakiin.

Elykeskusten ja ympäristöministeriön virkamiesvaltaa karsitaan kaava-asioissa. Se on erittäin hyvä asia, sillä nyt virkamiehet elykeskuksissa ja ympäristöministeriössä ovat toimineet yksipuolisesti, jopa mielivaltaisesti. Paikalliset tarpeet ja terve järjenkäyttö on unohdettu.

Päätösvallan siirtäminen paikallistasolle nopeuttaa kaavoitusta. Sen seurauksena investoinnit ja ihmisten asuminen helpottuvat ja nopeutuvat.

Kunnille siirtyy poikkeuslupien myöntäminen, kuten loma-asunnon muuttaminen vakituiseksi asunnoksi. Sillä on tulevaisuudessa todella myönteisiä vaikutuksia monille kunnille, joissa on paljon kesämökkejä. Jo muutaman kymmenen uuden veronmaksajan saaminen vaikuttaa merkittävästi pienen kunnan talouteen.

Kaavoituksesta valittamista rajoitetaan, jolloin estetään pahimmillaan vuosia kestäneen valituskierteen käyttö kiusantekomielessä. Toki kaavan laatimisvaiheessa kaikki halukkaat voivat edelleen esittää mielipiteensä.

Onneksi vihreät eivät ole nykyisessä hallituksessa.

Reijo Tossavainen (ps)
Savitaipale

Energiavirasto toimii lain ja hyvän hallinnon mukaisesti

Tuomo Kangas kysyi kirjoituksessaan (MT 6.6.), toimivatko Energiaviraston virkamiehet oikein vastaanottaessaan ja käsitellessään tuulivoiman syöttötariffijärjestelmään kiintiöhakemuksia.

Kirjoitus sisälsi virheitä, joita on syytä oikaista. Energiaviraston tuulivoiman kiintiölaskuri päivittyy automaattisesti, kun uusia hakemuksia jätetään käsittelyyn. Hakemukset käsitellään saapumisjärjestyksessä. Tähän mennessä keskimääräinen käsittelyaika on ollut vajaat kaksi kuukautta.

Hallitusohjelmassa esitetyn tuulivoimakiintiön leikkaamisen jälkeen vireille tulleiden hakemusten määrä on kolminkertaistunut. Se tarkoittaa sitä, että hakemusten keskimääräinen käsittelyaika väistämättä pitenee. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hakemukset ainoastaan kirjataan ylös, kuten Tuomo Kangas kirjoittaa.

Hakemusruuhkasta ja työpaineista huolimatta jokainen hakemus käsitellään voimassa olevan tuotantotukilain edellyttämällä tavalla sekä Energiaviraston ohjeiden ja hyvän hallinnon mukaisesti.

Lisäksi kesäkaudesta huolimatta töitä on järjestelty siten, että hakemuskäsittely etenee sujuvasti koko kesän.

Tuotantotukilain mukaan keskeistä on, että kiintiöhakemuksessa esitetyn hankkeen rakennusluvan on oltava lainvoimainen ja että yhtiöllä on voimassa oleva sopimus sähköverkkoon liittymisestä. Mikäli näin ei ole, hakemus hylätään eikä kiintiötä myönnetä.

Hakemusta ei voida täydentää näiltä osin sen jälkeen, kun hakemus on jätetty Energiaviraston. Kiintiöpäätöksen saamisen jälkeen tuulivoimatuottajalla on kaksi vuotta aikaa saada voimala rakennettua, saada se kaupalliseen tuotantoon ja jättää varsinainen hyväksymishakemus syöttötariffijärjestelmään.

Energiavirasto ei ota kantaa siihen, miten hallitusohjelmassa esitetty tuulivoimakiintiön 500 megavolttiampeerin leikkaus 2 000 megavolttiampeeriin toteutetaan tai kaavaillut säästöt saavutetaan. Tämä jää nähtäväksi, kun elinkeinoministeri Olli Rehn tulee esittämään eduskunnalle tätä koskevan lakimuutoksen.

Pekka Ripatti
johtaja
Energiavirasto

Liian aikaista kiittelyä

Lukijalta-palstalla kehuttiin sitä, että Kimmo Tiilikainen on nyt maatalous- ja ympäristöministeri (MT 3.6.). Ei pitäisi vielä arvuutella pilvettömän taivaan sateita.

20 vuoden EU-aikana ei voi sanoa, että maatalous olisi ollut mikään menestystarina. Kun 1960–70-luvuilla lopetettiin niin sanotut pien- ja rintamatilat, nyt on ollut keskikokoisten vuoro.

Tätä kehitystä eivät ole päättäjät juuri pystyneet estämään. En usko, että tilanne tästä muuttuu, olipa ministerinä kuka hyvänsä.

Tämä on pessimistinen arvio ja luultavasti melko oikea, vaikka toivoisin olevani väärässä.

Risto Partanen
Kontiolahti

KARI SALONEN

On ensiarvoisen tärkeää, että metsää yhdessä omistavat sopivat noudatettavista pelisäännöistä, Tuomo Liikanen muistuttaa.

Kun metsä omistetaan yhdessä, on tärkeä tietää pelisäännöt

Kun pelataan Monopolia, Afrikan tähteä tai ihan mitä tahansa muuta peliä, pelin nautittavuuden kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että jokainen peliin osallistuja tietää säännöt ja pelaa niiden mukaisesti.

Metsänomistamista yhteisesti voisi ajatella verrattavan peliin siltä osin, että yhteisomistamiseen löytyy tietyt säännöt, joiden mukaisesti kaikkien yhteisomistajien on toimittava.

Miten yhteinen metsänomistaminen ja käytännön metsätalouden toimenpiteiden toteuttaminen sitten onnistuu, jos kaikki yhteisomistajat eivät tiedä sääntöjä? Tai miten käy silloin, jos yksi kymmenestä yhteisomistajasta noudattaakin omia sääntöjään?

Vastaus on helppo: arvokaskin yhteisesti omistettu metsäomaisuus muuttuu taakaksi ja metsänomistamisen nautinnollisuuden kaikkoaminen on lähellä.

Mitä pitäisi sitten tehdä, jotta homma toimisi? Niiden, jotka omistavat metsää kuolinpesän tai yhtymän kautta tai ovat saamassa metsää tulevaisuudessa perintönä, kannattaa opiskella yhteisen metsänomistamisen käytäntöjä ja sääntöjä osallistumalla esimerkiksi kursseille, joissa kyseisiä asioita käsitellään.

Kun kuolinpesän metsäomaisuus muutetaan yhtymäksi, on syytä laatia kirjallinen sopimus yhtymän hallinnosta. Siinä sovitaan muun muassa, kuka hoitaa metsien hoidon juoksevat asiat, miten yhteinen päätöksenteko toteutetaan sekä määritetään asioiden hoitoon tarvittavat valtuutukset.

On ensiarvoisen tärkeää, että yhteisomistajat sopivat noudatettavista pelisäännöistä. Sopimus pitää tehdä heti. Kyllä ne asiat siitä järjestyy - toimintakulttuurista on päästävä heti pois.

Kun yhteisomistajat ymmärtävät roolinsa yhteisomistamisessa ja toimivat yhteisesti sovittujen sääntöjen mukaisesti, kaikki yhteisomistajat hyötyvät taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti yhteisestä metsäomaisuudesta.

Tuomo Liikanen
yrittäjä, lakimies, metsätalousinsinööri
Rovaniemi

LUKIJAN KUVA

MATTI HIETALA

Perheonnea

Joutsenperhe uiskenteli parin päivän ikäisine poikasineen Lohtajalla viime viikolla.

Voit lähettää Lukijan kuva -ehdotuksesi osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Liitä mukaan nimesi ja yhteystietosi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

Kirjoita napakasti

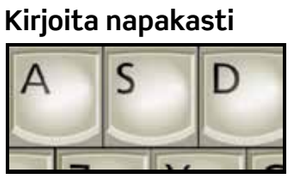

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

VIERASKOLUMNI

Pitää uudistaa – ei romuttaa

Maailma muuttuu, koska sitä muutetaan. Tämän maan hyvinvoinnin rakensivat sukupolvet, jotka uskoivat, että huomisesta voi tehdä paremman kaikille. Heillä oli unelma hyvinvointivaltiosta, jossa kaikilla lapsilla on tasa-arvoiset mahdollisuudet koulutuksella ja yhteiskunnan tuella täyteen onneensa.

Monet sanovat, että nyt on sellainen aika, että kaikkien pitää kärsiä. Me emme kuulu niihin. Vihreät uskoo siihen, että nyt ei ole se hetki ihmiskunnan historiassa, jolloin annamme periksi. Me haluamme kantaa sivistyksen, valistuksen ja edistyksen soihtua eteenpäin.

1800-luvun lopulta alkaen työväenliike ja edistykselliset porvarit aloittivat yhdessä työn hyvinvointivaltion rakentamiseksi. Me haluamme jatkaa tätä työtä, ratkaista aikamme haasteet yhdessä. 2010-luvulla olemme samankaltaisten haasteiden edessä kuin 1800-luvun lopulla.

Nyt edessämme on työelämän murroksen, elinkeinojen murroksen sekä ympäristökriisien ratkaiseminen.

Ilmastonmuutoksen hillintä on ihmiskunnan kohtalonkysymys. Työelämä on muuttunut, yhä useampi tekee silpputöitä tai on yrittäjän ja palkansaajan aseman välimaastossa. Digitalisaatio ja automatisaatio ovat tekemässä yhä suurempia mullistuksia. Maailmantalouden painopiste on siirtymässä uusille alueille, niin maantieteessä kuin teknologiassa.

Hallitusohjelmaansa esittelevä hallitus on perusoikeistolainen hallitus. Ensimmäistä kertaa Suomen historiassa meillä on hallitus, joka tietoisesti haluaa supistaa julkisen vallan vastuuta ihmisten välisestä tasa-arvosta. Se haluaa kääntää historian kelloja taaksepäin.

Tavoitteenamme on aina ollut tehdä tuottavammin töitä, jotta ihmiset voisivat paremmin. Nyt hallitus haluaa pidentää työelämässä olevien työpäiviä. Suomi tarvitsee lisää työtä, ei lisää työssä uupumista.

Samalla hallitus leikkaa niiltä, joiden pitäisi päästä työelämään. Se suojelee ainoastaan vanhoja elinkeinoja, kun pitäisi luoda uusia. Hallitus leikkaa työttömiltä, opiskelijoilta, eläkeläisiltä, lapsiperheiltä ja, ennen kaikkea, se leikkaa koulutuksesta.

Riskinä on leikkausten kierre. Jos nuorten ja pienituloisten tasa-arvosta leikataan, aiheutetaan vain lisää köyhyyttä ja syrjäytymistä.

Arkkipiispa Mäkinen käytti vastuullisen puheenvuoron: ”Oikeudenmukainen yhteiskunta ei synny hyväntekeväisyyden kautta, vaan oikeudenmukaisten päätösten kautta.”

Onko Suomella malttia vaurastua? On etsittävä kestäviä uudistuksia, jotta saamme uudet elinkeinot kasvuun ja helpotamme yrittäjyyttä. Uudistamalla sosiaaliturvaa perustulon suuntaan saamme ihmisille työtä ja turvaa.

Tarvitsemme jälleen yhteistyötä edistyksellisten porvarien ja vasemmiston kesken hyvinvointivaltion uudistamiseksi. Vihreiden paikka on olla rakentamassa tätä yhteistyötä, yhdistämässä oppositiota RKP:stä vasemmistoon. Samalla tarjoamme hallitukselle rakentavan haasteen, johon se voi tarttua.

Uudistamalla hyvinvointivaltiota ihmisen omia valintoja lisääväksi, mutta samalla pitämällä kiinni tasa-arvoisista turvaverkoista ja koulutuksesta, me voimme pelastaa suomalaisten yhteisen hyvinvoinnin. Pidetään hyvinvointivaltion unelmasta kiinni.

VILLE NIINISTÖ on kansanedustaja ja vihreiden puheenjohtaja.

ville.niinisto@eduskunta.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

15863
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Viron maitoa ja Suomi-paprikaa

MT haastatteli maanantaina verkossa julkaistussa jutussa Viron maaseutuministeriä **Urmas Kruusea**, joka etsii vientimarkkinoita maansa maidolle.

Kruusen mukaan vaikuttaa siltä, että suomalaiset kauppaketjut suosivat kotimaista.

”Helsinki olisi logistisesti aika mukavalla etäisyydellä Virosta. Maito-Suomesta on pidempi matka eli riski on suuri, että tuota aletaan tuoda Suomeen”, pohtii **Pertti Moilanen**.

Harri Kämäräisen mielestä kotimaisen suosimiselle on hyvät syyt.

”Suosisivatkohan kauppaketjut siksi suomalaista, kun kuluttajat eli markkinavoimat haluavat turvata ruuan saantinsa?”

”Neuvostoliitossa 1920-luvulla oli nälänhätä ja ihmisiä kuoli. Pian he alkoivat kaivaa vainajiaan ylös, kun tajusivat, että muuta ruokaa ei tule ennen kuin sato valmistuu. Tämä on realismia.”

”Jokaisen valtion ensimmäinen tehtävä on varmistaa mitä syödään huomenna ja ensi vuonna.”

Virolaisella maidolla on Suomessa ystäviäkin.

”Tervetuloa! Kilpailu laskee hintoja. Virolainen maito on hyvää”, sanoo **Juha Kosonen**.

Osa keskustelijoista ihmetteli Viron maidontuotannon määrää. Pieni maa tuottaa maitoa 80 prosenttia yli oman tarpeen.

Facebook-raati kiitteli kotimaista paprikaa samalla innolla kuin valitteli virolaista maitoa. Närpiöläisten tuottajien mukaan kotimaisen paprikan kilpailuvaltti on laatu.

Timo Vihersaari: ”Sama on kurkulla ja tomaatilla. Laatuero on huomattava. Ihan turha rahdata Espanjasta mauttomia tomaatteja tänne.”

Kotimaista paprikaa ei ole kaikissa kaupoissa.

Paula Lähteinen: ”Mitenkähän saisimme kotimaiset paprikat S-marketteihin? Niissä harmillisen suuri osa vihanneksista on tuontitavaraa!”

”Täällä meilläpäin (Kainuussa) ainakin löytyy kesäisin tätä suomalaista paprikaa ja usein ostankin sitä. S-marketista siis löytyy”, kertoo **Heli Moilanen**

”Kotimainen paprika ei edes närästä kuten ulkomainen ja on todella maukas!” väittää **Minna Paananen**.

”Meidän taloudessa paprikat ovat oman tilan tuotantoa ympäri vuoden. Syksyllä pakastan talvenajan tarpeen”, kertoo **Eila Helmi**.

Kylät avautuivat myös Twitterissä

Lauantaina 7.6. vietetty Avoimet kylät -päivä näkyi paitsi kylillä, myös sosiaalisessa mediassa. Twitterissä #avoimetkylät2015 -merkinnällä löytyi Rautjärven Kekäleniemi, Juupajoen Hyytiälä, Naantalilaiset Livonsaari ja Röölä sekä Lohjan Karjalohja.

”Kolman koululla mm. pesistä, makkaraa ja letunvippanoita. #avoimetkylät #Kolma”, tviittasi **Virva Leväinen**.

Hämeenlinnan Hauholla puolestaan kisailtiin potunkuorinnassa, kertoi **Harri Oksanen**.

Virpi Järvelä teki hyvät kaupat kylässä, joka ei tviitistä paljastu.

”Löytöjä: kirjoja, pulloja, pellavaesiliina, sohvatyynynpäälliset - kaikki yhteensä alle 10 #avoimetkylät”

HENRIK SCHÄFER